

Kooskõlastamise käigus esitatud märkuste ja ettepanekute arvesse võtmise tabel

Märkuse esitaja	Märkuse sisu	Märkuse arvesse võtmine või arvestamata jätmise põhjendus
1.Kaitseministeerium	<p>Eelnõu § 6 - eelnõu toob välja maaomaniku õigused, samas jäävad selgusetuks riigi kui maaomaniku õigused. Kaitseministeeriumi valitseda on riigikaitsealine riigimaa, mis on jahimaana kasutatav. Sellega seoses tõusetub küsimus, kas Kaitseministeeriumil maa valitsejana on maaomaniku õigused või ei. Juhul, kui selline õigus on, on vajalik Kaitseministeeriumi ülesannete täpsustamine jahipidamise korraldamisega riigimaal, tagamaks maa heaperemehelik, säästlik, otstarbekas ja eesmärgipärane kasutamine.</p> <p>Selgustetuks jääb näiteks, kas Kaitseministeerium riigivara valitsejana peab eelnõu § 6 punktis 2 ettenähtud kokkulepete sõlmimisel järgima riigivaraseaduse 3 peatükis riigivara kasutusse andmise sätteid või ei? Arusaamatu on jahilubade andmise regulatsioon riigile kuuluvatel maadel jne.</p>	<p>Selgitus</p> <p>Kaitseministeeriumil maa valitsejana on maaomaniku õigused. Seega on Kaitseministeeriumil kõik eelnõus § 6 loetletud õigused.</p> <p>Riigivara valitseja ei pea eelnõu § 6 punktis 2 ettenähtud kokkulepete sõlmimisel järgima Riigivaraseaduse 3. peatükis riigivara kasutusse andmise sätteid. Jahipiirkonnad moodustatakse ja kasutusload neile piirkondadele väljastatakse jahiseaduse alusel.</p>
2.Kaitseministeerium	<p>Eelnõu § 14 lg 1 punkt 2 – eelnõus on välja toodud, et jahipiirkonna kasutusõiguse luba on õigus saada riigiasutusel. Kaitseministeerium on oma 07.12.2010 kirjas palunud täpsustada, mida antud juhul on mõeldud. Eelnõust ja seletuskirjast jääb selgusetuks, millistel riigiasutustel ja millistel eesmärkidel on vajalik jahikorraldamine. Oleme veendunud, et ainsaks riigiasutuseks, kes võib jahipidamist korraldada, on Keskkonnaamet, kelle ülesanded on selgelt piiritletud eelnõu § 22 lõikes 4. Teiste riigiasutuste juures jääb selgusetuks, kuidas on jahipidamine otseselt seotud riigiasutuste ülesannete ja eesmärkidega</p>	<p>Selgitus</p> <p>Eelnõu kohaselt on õigus jahti korraldada maaomanikul oma maal väikeulukile, jahipiirkonna kasutajal väike- ja suurulukile ja § 22 lõikes 4 loetletud juhtudel Keskkonnaametil. Kasutusõiguse luba on võimalik saada ka riigiasutusel, kui tema põhimäärus seda ette näeb. Selliseks asutuseks on käesoleval ajal Riigimetsa Majandamise Keskus.</p>
3.Kaitseministeerium	<p>Ettepanek</p> <p>Kaitseministeerium ei nõustu eelnõus toodud olukorraga, kus riigilõivu ei küsita, kui haldusülesande täitmine antakse halduslepinguga üle. Kaitseministeerium on seisukohal, et riigilõivu võtmata jätmine ei ole sellisel juhul eesmärgipärane. Halduslepingu alusel tehtavate toimingute</p>	<p>Arvestatud</p> <p>Eelnõu on täpsustatud ja sätestatud, et riigilõivu küsitakse kõikide nende haldusülesannete täitmise eest, millisel juhul on see põhjendatud ja millisel juhul on täna</p>

Märkuse esitaja	Märkuse sisu	Märkuse arvesse võtmine või arvestamata jätmise põhjendus
	kulu tuleb katta halduslepingu alusel ja eraõigusliku osapoole tulu ei saa suurendada riigitulude arvelt. Leiame, et sellisel juhul peab lepingu sõlminud riigiasutus katma teise lepingupoole kulud oma eelarvest, mis talle on ülesannete täitmiseks eraldatud. Seega halduslepingu kulud tuleb katta vahendite arvelt, mis olid ettenähtud ülesannete teostamiseks, mille osas haldusleping sõlmiti. Lepingu sõlmimine ei saa olla riigitulude vähenemine riigilõivude arvelt, kui ei kao toiming, millele riigilõiv on ettenähtud. Juhime tähelepanu, et seletuskirjas on välja toomata riigilõivudest saadav eeldatav tulu riigieelarvele või saamata jäänud tulu, kui sõlmitakse haldusleping.	halduslepinguga ette nähtud tasu võtmise võimalus (eelnõu § 34 lg 10, § 40 lg 8). Eelnõu § -ga 67 nähakse ette ka vastavad muudatused riigilõivuseaduses. Täiendatud on ka seletuskirja vastavalt esitatud märkusele.
4.Kaitseministeerium	<u>Ettepanek</u> Eelnõu § 3 lg 1 punkt 1 - olete viidanud, et linna ala ei kuulu jahimaa hulka, kas antud juhul olete ette näinud ka jahimaa hulka mittekuuluva aladena ka Aegna saart, Pakri saari ja Narva linna asustamata osa, mis jääb Narva veehoidla lähedusse. Palume seletuskirja täpsustada.	<u>Arvestatud</u> Keskonnaministeerium on jätkuvalt seisukohal, et linna alad ei kuulu jahimaa hulka, eelkõige ohutuse tagamiseks, sest linnad on siiski tiheasustusega alad.
5.Kaitseministeerium	<u>Ettepanek</u> Eelnõu § 22 lg 3 punkt 5, § 27 lg 5 punkt 3 ja § 57- viitate eelnõus jahikoera katsetamisele. Loomade kasutamine loomkatsetes on reguleeritud loomakaitseaduses. Teeme uuesti ettepaneku sõnastuse muutmiseks kasutades sõnu „dresseerima“ või „dressuur“. ¹	<u>Mitte arvestatud</u> Jahikoerte katsetamine on jahinduses üldlevinud, pikka aega praktikas kasutusel olnud ja seetõttu üheselt mõistetav määratlus. Kui dresseerimise all mõeldakse eelkõige looma väljaõpetamist, siis jahikoera katsetel hinnatakse koera töö vastavust tema tõule püstitatud normidele.
6.Kaitseministeerium	<u>Ettepanek</u> Eelnõu § 23 lg 4 - teeme õigusselgust silmas pidades ettepaneku lisada loetellu ka tulirelv, mis ei ole jahitulirelv. Samuti teeme ettepaneku viia punkt 10 ainsusesse, et keelatud oleks ka ühe jahikulli kasutamine.	<u>Arvestatud</u> Eelnõu on täiendatud vastavalt ettepanekule(eelnõu § 23 lg 4 p 10 ja p 11).
7.Kaitseministeerium	<u>Ettepanek</u> Eelnõu 25 lg 2 - eelnõu näeb ette võimaluse püstoli või revolvri kasutamise	<u>Arvestatud</u>

Märkuse esitaja	Märkuse sisu	Märkuse arvesse võtmine või arvestamata jätmise põhjendus
	lubamise jahil. Eelnõu § 22 lg 3 punkt 4 eeldab aga, et jahirelva hoitakse püssikotis. Kas sellisel juhul oleks otstarbekas lubada ka jahirelva kabuuris hoidmist.	Eelnõu § 22 lg 3 p 4 on täiendatud vastavalt ettepanekule
8.Kaitsministeerium	<u>Ettepanek</u> Eelnõu § 27 lg 5 punkt 1- eelnõu kohaselt võib väljaspool jahikoeraga jahipidamiseks lubatud aega jahikoera kasutada lasu tulemuse selgitamiseks. Eelnõust ja seletuskirjast ei selgu, mida on antud tegevuse juures mõeldud. Kaitseministeeriumile jääb selgusetuks, kuidas koer aitab kaasa näiteks suuruluki laskekatse lasu tulemuse selgitamisele. Eeldame, et suuruluki laskekatse sooritakse lasketiirus märklaua suunas, mitte metsas uluki suunas. Palume eelnõu üle vaadata ja vajadusel teha muudatused. Samuti palume täiendada seletuskirja, sest seletuskiri ei aita kaasa antud teema osas eelnõust arusaamisele.	<u>Mitte arvestatud</u> Regulatsioon on üle võetud kehtivast seadusest. Mõeldud on siin väljaspool jahikoeraga jahipidamiseks lubatud aega uluki pihta tulistatud lasu tulemuste kontrollimist. Leiame, et regulatsioon on piisavalt arusaadav
9.Kaitseministeerium	<u>Ettepanek</u> Eelnõu § 29 lg 5 punkt 1 – oleme endiselt seisukohal, et jahipidamine narkootiliste ja psühhotropsete ainete mõju all peab olema keelatud. Seda eriti olukorras, kus kasutatakse tulirelva. Palume vastavad täiendused eelnõusse viia.	<u>Arvestatud</u> Eelnõu ettevalmistajad on seisukohal, et ka praegune sõnastus välistab jahipidamise narkootiliste ja psühhotropsete ainete mõju all, kuivõrd nimetatud ainete mõju all olemine on joobeseisund. Joobeseisundi määratluse annab politsei ja piirivalveseadus § 7 ²² , sätestades, et joobeseisund on alkoholi, narkootilise või psühhotropse aine või muu sarnase toimega aine tarvitamisest põhjustatud tervise seisund, mis avaldub väliselt tajutavates häiritud või muutunud kehalistes või psüühilistes funktsioonides ja reaktsioonides. Sama sisu annab joobeseisundile liikluseaduse § 69 lg 1. Seletuskirja on selles osas täiendatud täpsustava selgitusega.
10.Kaitseministeerium	<u>Ettepanek</u>	<u>Mitte arvestatud</u>

Märkuse esitaja	Märkuse sisu	Märkuse arvesse võtmine või arvestamata jätmise põhjendus
	<p>Eelnõus on puudu vaidemenetlust puudutavad sätted. Leiame, et vaidmenetluse selgem sätestamine on vajalik, sest eelnõus on ettenähtud paralleelne otsuste tegemise võimalus nii riigiasutuse kui ka halduslepingu alusel tegutseva organisatsiooni poolt.</p>	<p>Eelnõu § 2 lõike 2 kohaselt kohaldatakse jahiseaduses ettenähtud haldusmenetluses haldusmenetluse seadust, kui jahiseadusest ei tulene erandeid. Vaidemenetluses osas ei ole eelnõu ettevalmistajad pidanud vajalikuks erisusi sätestada. Kui haldusülesanne on halduslepinguga antud üle eraõiguslikule isikule, siis sisuliselt on viimatinimetatu üleantud ülesande täitmisel haldusorgani ülesannetes. Seega tema antud otsuse vaidlustamisel kohaldub haldusmenetluse seaduse vaidemenetluse regulatsioon. Analoogselt toimub menetlus ka täna kehtiva seaduse alusel.</p>
<p>11. Põllumajandusministeerium</p>	<p>Ettepanek</p> <p>Eelnõu § 14 lõike 1 kohaselt on jahipiirkonna kasutusõiguse luba õigus saada vaid Eestis registreeritud juriidilisel isikul, riigiasutusel ning Eesti Vabariigi kodanikul, millest järeldub, et muuhulgas teiste Euroopa Liidu liikmesriikide kodanikel, elamisloa alusel Eestis elavatel isikutel ning kohaliku omavalitsuse asutustel jahipiirkonna kasutusõiguse loa saamise õigus puudub. Samas põllumajandus -ja metsamaa võib kuuluda kõikidele nimetatud isikutele ja asutustele. Jahipiirkonna kasutusõigus annab õiguse korraldada jahipiirkonnas jahti, mis võib olla üheks ettevõtlustegevusalaks. Eeltoodust nähtub, et isikute ring kellel on õigus tegeleda jahi korraldamisega on piiratud. Eesti Vabariigi Põhiseaduse § 31 kohaselt võib Eestis viibivate välisriikide kodanike ja kodakondsuseta isikute õigust tegeleda ettevõtlusega seadusega küll piirata, kuid need piirangud peavad olema põhjendatud.</p> <p>Eelnõu seletuskirjast kahjuks ei selgu põhjendused, miks üksnes eelnõus loetletud isikud ja riigiasutused võivad jahipiirkonna kasutusõiguse luba omandada ega ka analüüsi sellise kitsenduse kooskõla kohta Eesti Vabariigi</p>	<p>Arvestatud</p> <p>Eelnõu § 14 lõike 1 sõnastust on muudetud selliselt, et edaspidi saab jahipiirkonna kasutusõiguse luba taotleda kas eraõiguslik juriidiline isik või riigiasutus. Praktika on näidanud, et jahipiirkonna kasutusõiguse luba taotlevad siiski juriidilised isikud (MTÜ vms). Selliselt on tagatud kõikide isikute võrdne kohtlemine sõltumata kodakondsusest või asukohamaast vms.</p>

Märkuse esitaja	Märkuse sisu	Märkuse arvesse võtmise või arvestamata jätmise põhjendus
	Põhiseadusega ning Euroopa Liidu õigusega.	
12.Põllumajandusministeerium	<p><u>Ettepanek</u></p> <p>Eelnõu § 14 lõike 4 kohaselt antakse jahipiirkonna kasutusõiguse luba tingimusel, et loa taotleja on vähemalt ühe jahipiirkonnas kinnisasja omava maaomanikuga kirjalik kokkuleppe jahindustegevuse korraldamiseks tema kinnisasjal. Nimetatud kokkuleppe peab jahipiirkonna kasutusõiguse taotleja eelõu § 15 lõike 2 kohaselt lisama jahipiirkonna kasutusõiguse loa taotlusele. Arusaamatuks jääb miks ei ole nimetatud kokkuleppe puudumine eelnõu § 17 lõike 2 kohaselt jahipiirkonna kasutusõiguse loa andmisest keeldumise alus. Põllumajandusministeerium teeb ettepaneku eelnõu vastava sättega täiendada.</p> <p>Samuti jääb nii eelnõust kui seletuskirjast ebaselgeks, kas § 14 lõikes 4 esitatud nõue kehtib ka sellele jahipiirkonna kasutusõiguse loa taotlejale, kes omab kinnisasja selle jahipiirkonna piires. Leiame, et selline nõue on jahipiirkonna piires kinnisasja omava maaomaniku suhtes ebaproportsionaalne ning palume täpsustada eelnõu sõnastust, et oleks üheselt mõistetav, et jahipiirkonna piires asuva kinnisasja omanik ei pea jahipiirkonna kasutusõiguse loa taotlemiseks omama eelnõu § 14 lõikes 4 nimetatud kokkulepet. Samuti tuleks arvestada jahipiirkonna piires asuva kinnisasja omaniku eelisõigust jahipiirkonna kasutusõiguse loa taotlemisel eelnõu § 14 lõikes 5 sätestatud juhul ning täpsustada ka § 14 lõike 5 sõnastust.</p>	<p><u>Arvestatud osaliselt</u></p> <p>Täiendatud on eelnõu § 17 lõikes 2 toodud kasutusõiguse loa andmisest keeldumise aluseid, lisades juurde keeldumise alusena ka § 14 lõikele 4 mittevastavuse.</p> <p>Täiendatud on ka seletuskirja selgitusega, et kui taotleja on ise taotletavas jahipiirkonnas asuva maa omanik, ei pea ta täiendavalt sõlmima kokkulepet teiste maaomanikega.</p> <p>Eelnõu sõnastuse muutmine ei ole eelnõu ettevalmistajate seisukohast vajalik. Oleme seisukohal, et § 14 lõikest 4 tuleneb üheselt, et kui taotleja on maaomanik, ei pea olema kokkuleppeid teiste piirkonna maaomanikega.</p> <p>Samas, kui taotleja ei ole ise maaomanik, on teiste piirkonna maaomanikega kokkulepe (kokkulepped) vältimatuks eelduseks kasutusõiguse loa saamiseks. Rõhutame, et kasutusõiguse loa saamise eelduseks on kas maaomand taotletavas piirkonnas või selle puudumisel kokkulepe piirkonna maaomanikega.</p>
13.Põllumajandusministeerium	<p><u>Ettepanek</u></p> <p>Eelnõu § 27 lõikes 2 kasutatakse terminit Euroopa Liidu lemmikloomapass. Juhime tähelepanu, et Eesti õigusaktides ei ole sellist terminit kasutusele võetud, sest Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 2003/998, mis sätestab lemmikloomade mittekaubandusliku liikumise suhtes kohaldatavad nõuded, nimetab dokumenti, mis peab lemmikloomaga Euroopa Liidu sisesel liikumisel kaasas olema, artikli 3 punkti b kohaselt passiks. Selline</p>	<p><u>Arvestatud osaliselt</u></p> <p>Eelnõust on välja jäetud viide EL lemmikloomapassile. Eelnõu annab võimaluse tõendada jahikoera tõugu mistahes muu koera tõugu tõendava dokumendiga – kas see on lemmikloomapass või tõutunnistus või veterinaararsti antud tunnistus vms.</p>

Märkuse esitaja	Märkuse sisu	Märkuse arvesse võtmise või arvestamata jätmise põhjendus
	<p>pass võib olla mis tahes dokument, mis võimaldab lemmiklooma selgelt identifitseerida ja sisaldab punkte, mis võimaldavad kontrollida selle staatust nimetatud määruse suhtes, ning peab olema koostatud vastavalt artikli 17 lõikele 2. Euroopa Komisjoni 26. novembri 2003. a otsusega 2003/803/EÜ, millega kehtestatakse näidispass koerte, kasside ja valgetuhkrute ühendusesiseseks liikumiseks, kehtestati nõuded näidispassi kohta nimetamata seda Euroopa Liidu lemmikloomapassiks.</p> <p>Samuti menetleb Euroopa Nõukogu praegu eelnimetatud määruse muutmise eelnõu, millega tahetakse termini “pass” asemel kasutusele võtta termin “identifitseerimisdokument”. Sellest lähtuvalt soovitame vältida identifitseerimisdokumendi kohta konkreetse nime kasutusele võtmist.</p>	
14.Põllumajandusministeerium	<p><u>Ettepanek</u></p> <p>Erinevalt kehtiva jahiseaduse § 23 lõikest 5, mille kohaselt tuleb hukatud jahiulukist teavitada veterinaarjärelevalve asutust, tuleb eelnõu § 31 lõike 2 kohaselt hukatud jahiulukist viivitamata teavitada Keskkonnainspektsiooni. Seletuskirjast ei nähtu, millisel põhjusel on selline muudatus tehtud. Kuna loomatauditõrje seaduse § 35 lõike 2 kohaselt tuleb loomataudi kahtluse korral viivitamatult kohale kutsuda piirkonda teenindav volitatud veterinaararst või järelevalveametnik, jääb arusaamatuks, millest on tingitud eelnõus loomatauditõrje seadusest erinev regulatsioon. Eelnõu selline regulatsioon võib tekitada segadust ja sellest lähtuvalt võidakse arvata, et tegu on erandiga loomatauditõrje seaduses sätestatud regulatsioonist, mis omakorda tähendab seda, et võib tekkida olukord, kus haiguskahtlusega loomadest info veterinaarjärelevalve asutusele ei jõua. Samuti jääb seletuskirja lugedes ebaselgeks, mis põhjusel on vajalik teavitada Keskkonnainspektsiooni kui seni piisas sellise olukorra puhul veterinaarjärelevalveasutuse teavitamisest. Samuti juhime tähelepanu, et Eesti õigusaktides on termini “marutõbi” asemel üldiselt kasutatavaks terminiks on “marutaud”, mistõttu peaks eelnõus kasutama sama terminit.</p>	<p><u>Arvestatud</u></p> <p>Eelnõu § 31 sõnastust on korrigeeritud ja sätestatud, et ilmsete marutauditunnustega ulukist tuleb koheselt teavitada veteriarsti või järelevalveametnikku analoogselt loomatauditõrje seaduses sätestatule. Lisaks on sätestatud, et kui uluki hukkamiseks puudus vastav luba, tuleb lisaks teavitada ka Keskkonnainspektsiooni.</p>
15.Põllumajandusministeerium	<p><u>Ettepanek</u></p> <p>Eelnõu § 33 lõige 2 reguleerib jahiuluki liha müüki. Kuna jahiuluki liha on</p>	<p><u>Arvestatud</u></p>

Märkuse esitaja	Märkuse sisu	Märkuse arvesse võtmine või arvestamata jätmise põhjendus
	toit, siis on tegu toidu turuleviimise reguleerimisega, mis on reguleeritud toiduseaduse ja asjakohaste Euroopa Liidu õigusaktidega. Kuna toiduseaduse § 12 lõige 1 sätestab, et turuleviidav toit peab olema ohutu inimese tervisele ning vastama toiduseaduses ja teistes õigusaktides sätestatud muudele nõuetele, siis leiame, et selline ülereguleerimine ei ole vajalik. Samuti jääb arusaamatuks, miks käsitleb eelnõu § 33 lõige 2 üksnes jahiuluki liha müüki, kui toidu turuleviimine on tunduvalt laiem termin.	Jahiuluki liha käitlemist puudutav regulatsioon on eelnõust välja jäetud.
16.Põllumajandusministeerium	<p>Ettepanek</p> <p>Eelnõu § 43 lõikes 1 toodud põllumajanduskultuuride loend ei ole täielik. Loendist puuduvad kaunviljad, õli-ja kiudkultuurid ning muud tehnilised kultuurid, ravim-ja maitsetaimed ning veel mõningad liigid. Põllumajandusministeerium ei pea õigeks nii mitmete liikide väljajätmist hüvitamisele kuuluvate liikide hulgast. Põllumajanduskultuuride liigitus tugineb Euroopa Liidu maakasutuse klassifikaatorile, mis on kehtestatud komisjoni määruse (EÜ) nr 1200/2009, millega rakendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 1166/2008, mis käsitleb põllumajandusettevõtete struktuuriuuringuid ja põllumajanduslike tootmismeetodite uuringut, loomühikute koefitsientide ja karakteristikute määratluste osas. Lihtsustatult esitatuna on põllumajanduskultuuride loend toodud PRIA kodulehel: http://www.pria.ee/docs/resources/6529.pdf. Teeme ettepaneku eelnõu § 43 lõikes 1 kasutada terminit põllumajanduskultuurid, kuid nende kultuuride täpsem loetelu, mille osalist hüvitamist on õigus nõuda, sätestada lõike 3 alusel kehtestatavas rakendusaktis, täpsustades ühtlasi ka volitusnormi.</p>	<p>Arvestatud osaliselt.</p> <p>Eelnõu § 43 sõnastust on täpsustatud märkusest lähtuvalt. Viidatud § lõikega 3 antakse keskkonnaministrile volitus kehtestada kahju hindamise alused ja metoodika, hüvitatavate põllumajanduskultuuride nimekiri, nõuded hindamisaktile, kahju hüvitamise täpsustatud ulatus lähtudes seaduses antud piirmääradest ja hüvitamise kord.</p>
17.Põllumajandusministeerium	<p>Ettepanek</p> <p>Põllumajandusministeerium leiab, et eelnõus ettenähtud jahiuluki tekitatud kahju ülemmäär 100 eurot ühe hektari hävinud põllumajanduskultuuri kohta on ebapiisav hüvitis. Hüvitis on ebapiisav eelkõige võrreldes looduskaitseaduse alusel teatud suurulukite ning hane ja lagle tekitatud sarnase kahju hüvitamise määraga. Looduskaitseaduse § 61 lõike 2 alusel kehtestatud määruse lisas on toodud ka arvutusnäited kahjutasu</p>	<p>Mitte arvestatud</p> <p>Seadusega sätestatud ülemmäär 100 eurot hektari kohta ei ole mõeldud kompensatsioonina saamata jäänud tulu eest. See on osaline hüvitis juhul, kui osapooled pole sõlminud lepingut ja jahirentnik ei suuda kahjustusi jahiseaduse mõistes ära hoida.</p>

Märkuse esitaja	Märkuse sisu	Märkuse arvesse võtmine või arvestamata jätmise põhjendus
	arvutamiseks. Kuidas nendelt näidetelt on siinkohal jõutud hävitatud põllukultuuri hüvitamiseni 100 eurot hektari kohta on selgitusteta raske mõista.	Eelkõige on seaduse eesmärk luua eeldused, et jahimehed ja maomanikud lepiksid omavahel kokku, mil viisil ja kuidas jahiululukikahjustusi vältida ja vajadusel ka kompenseerida. Riik sekkub juhul, kui vastavat kokkulepet ei ole saavutatud.
18.Põllumajandusministeerium	Ettepanek Oleme seisukohal, et eelnõu § 43 lõikes 3 antud volitusnormis ei ole esitatud küllaldaselt avatud volituse sisu ja ulatus. Kahju hindamise alused ja meetodika üldine iseloom jätavad väga paljud probleemid lahendusteta, nt põllumajanduskultuuri kahjustatud pindala mõõtmine, kahjustuse astme hindamine, alam-ja ülempiirid hüvitamisele, mis tekitavad osapoolte huvide konfliktisusest tulenevaid vaidlusi. Palume volitusnorm ning selle alusel kehtestatav rakendusakti kavand veelkord läbi mõelda ning võimalusel täpsustada.	<u>Arvestatud</u> Eelnõu § 43 lõike 3 sõnastust on täpsustatud.
18.Põllumajandusministeerium	Ettepanek Juhime Teie tähelepanu asjaolule, et riiklike vahendite kasutamisel jahiulukite poolt tekitatud põllumajandustootjale kahju hüvitamisel rakenduvad riigiabi reeglid. Põllumajandusministeerium on 23. novembril 2010. aastal kirjaga nr 9.6-2/1493 ja 11. 02. 2011. aastal oma kirjaga 9.6-2/1493-2 juhtinud Keskkonnaministeeriumi tähelepanu võimalusele taotleda Euroopa Komisjonilt riigiabi luba kaitsealuste loomade ja lindude tekitatud kahju hüvitamiseks. Kuna meile teada olevalt ei ole Keskkonnaministeerium seni Euroopa Komisjonile esitanud riigiabi loa taotlust looduskaitseseaduse alusel makstavate hüvitiste kohta, tuleks kaaluda nii looduskaitse seaduse kui ka jahiseaduse alusel makstava hüvitise kohta loataotluse üheaegset esitamist. Teise võimalusena võiks kaaluda suurulukite tekitatud kahju hüvitamise osas siiski loataotluse esitamist ning loa saamise järgselt jahiseaduse eelnõu	<u>Arvestatud</u> Kahjude hüvitamine on vähese tähtsusega abi komisjoni määruse (EÜ) nr 1535/2007, milles käsitletakse EÜ asutamislepingu artiklite 87 ja 88 (EL toimise lepingu art 107 ja 108) kohaldamist vähese tähtsusega abi suhtes põllumajandustoodete esmatootjatele. Analoogselt on vähese tähtsusega abi ka looduskaitseseaduse § 61 alusel makstav hüvitis.

Märkuse esitaja	Märkuse sisu	Märkuse arvesse võtmine või arvestamata jätmise põhjendus
	alusel maksta jahiuluki tekitatud kahju hüvitist vähese tähtsusega abina.	
19.Põllumajandusministeerium	<p><u>Ettepanek</u></p> <p>Kehtiva jahiseaduse § 23 lõike 4 kohaselt on jahipiirkonna kasutaja kohustatud likvideerima kopratammid Keskkonnaameti määratud tähtajaks ja viisil, kui need põhjustavad jahiulukikahjustusi. Sama paragrahvi lõike 41 kohaselt võib maaomanik või -valdaja likvideerida kopratammi Keskkonnaameti loal viimase poolt määratud tähtajaks ja viisil, kui see põhjustab jahiulukikahjustusi. Eelnõus puudub täielikult väikeuluki tekitatud kahjustuste ärahoidmise, samuti väikeuluki tekitatud kahjustuste hüvitamise regulatsioon. Põllumajandusministeerium ei nõustu, et eelnõus on täielikult jäänud reguleerimata kobrae tekitatav probleemistik, mis leiab ühiskonnas järjest suuremat vastukaja. Eelnõus sätestatud muudatusest tulenevalt on paisu likvideerimise kohustus edaspidi maaomanikul. Probleemi põhjustab tõsiasi, et ainult paisu likvideerimisest ei piisa, ka koprad tuleb välja püüda või küttida, vastasel juhul on paisu likvideerimine enamasti mõttetu. Põllumajandusministeerium on seisukohal, et eelnõus sätestatud regulatsioon, mille kohaselt on paisu likvideerimine ja kopra ohjeldamine maaomaniku ja jahipiirkonna kasutaja omavaheline kokkulepe, ei pruugi tingimustes, kus põllumajandusmaa on peaaegu 60% ulatuses renditud ja maaomand killustunud, toimida. Ühtlasi juhime tähelepanu, et kobrae tekitatud kahju ei avaldu ainult maatulundusmaal (koprapaisude tõttu võib olla takistatud kalade läbipääs veekogudes, samuti üleujutused teemaal ning parkides). Arvestades kobrae arvukust Eestis ning asjaolu, et ühe koprapaisu paisutuse mõju võib ulatuda tasandikul ligikaudu 2–3 kilomeetrit, on koprahjustusel suur ruumiline ulatus. Eeltoodust lähtuvalt võib kopra tegevusest tingitud kahjulik mõju, mida eelnõu tähenduses ei käsitleta jahiuluki kahjustusena, ulatuda väljapoole eelnõu kohast maaomaniku ja jahipiirkonna kasutaja kokkuleppe ala, ka väljapoole jahipiirkonda või isegi väljapoole jahiseaduse reguleerimisala. Põllumajandusministeerium ei pea õigeks, et eelnõu seletuskirjas ei analüüsita väikeulukite, sealhulgas koprahjustuste mõju majandusele ja</p>	<p><u>Mitte arvestatud</u></p> <p>Uue eelnõu regulatsiooniga saab omanik õiguse pidada või korraldada koprajahti oma maal. Õigusega kaasneb ka vastutus.</p>

Märkuse esitaja	Märkuse sisu	Märkuse arvesse võtmine või arvestamata jätmise põhjendus
	keskkonnale, seda olukorras, kus riigis puudub kehtiv kopraohjeldamise kava ning puuduvad usaldusväärsed andmed kobraste arvukuse kohta. Põllumajandusministeeriumi hinnangul ei ole eelnõus kobraste probleematika piisavalt lahendatud. Teeme ettepaneku jääda kobraste tegevuse tagajärjel tekkinud probleemide lahendamisel toimiva regulatsiooni juurde või leida lahendus, millega reguleeritakse piisavalt kobraste tegevuse mõju.	
20.Siseministeerium	<u>Ettepanek</u> Eelnõu § 12 räägib jahipiirkonna piiride muutmisest. Normist võib aru saada, et jahipiirkonna piiride muutmist võivad taotleda kas jahipiirkonna kasutajad või jahindusnõukogu. Teeme ettepaneku anda sarnane võimalus jahipiirkonna muutmise taotlemiseks ka maaomanikele, tingimusel, et seda taotlevad ühiselt ühes ringpiiris kinnisasja omavad maaomanikud ning osal ringpiirist on naaberpiir teise jahipiirkonnaga ning piiri muutmisega ei tohi jahipiirkonna pindala jääda ühes ringpiiris väiksemaks kui 5000 ha ega tekkida lahustükke.	<u>Arvestatud</u> Eelnõu § 6 on täiendatud punktiga 5, millega antakse võimalus maaomanikel teha ettepanekuid jahindusnõukogule jahipiirkonna piiride muutmiseks
21.Siseministeerium	<u>Ettepanek</u> Eelnõu § 14 lg-s 4 on kirjas, et jahipiirkonna kasutusõiguse luba antakse tingimusel, et loa taotlejal on vähemalt ühe jahipiirkonnas kinnisasja omava maaomanikuga kirjalik kokkulepe jahindustegevuse korraldamiseks tema kinnisasjal. Antud normi puhul tuleks lahti kirjutada ka olukord, kui nimetatud kinnisasja omanik vahetub.	<u>Mitte arvestatud</u> Omandiõigust kontrollitakse loa taotlemise menetluses, hilisem omanikuvahetuse kontroll oleks liigselt koormav ja selle vajalikkus küsitav. Seletuskirja on täiendatud, et oleks üheselt arusaadav, et § 14 lõige 4 kehtib ainult kasutusõiguse loa väljastamisel
22.Siseministeerium	<u>Ettepanek</u> Eelnõu §-s 68 tehakse muudatused relvaseaduse § 20.1 lõikes 2. Esmalt peame vajalikuks märkida, et ilmselt on soovitud muuta § 20.1 lõiget 3. Planeeritav jahiseadus, ega selle alusel kavandatavad alamaktid ei reguleeri helisummuti käitlemist ega kasutamist. Eelnõuga planeeritakse muuta relvaseadust selliselt, et lubatakse jahitulirelva omanikul omada ja vallata helisummutit jahipidamisel või lasketiirus. Kui kehtiv relvaseadus annab	<u>Arvestatud</u> Helisummutit puudutav regulatsioon on eelnõust välja jäetud.

Märkuse esitaja	Märkuse sisu	Märkuse arvesse võtmine või arvestamata jätmise põhjendus
	<p>laskesportlastele õiguse helisummuti kinnitada sporditulirelval üksnes lasketiirus, siis eelnõu seda kohustust jahitulirelva osas ette ei näe.</p> <p>Eelnõu seletuskirja kohaselt on selle koostajatele arusaamatuks jäänud põhjus, miks siiani on jahipidamisel helisummuti kasutamine keelatud. Helisummuti kasutusele võtmise põhjendusena on toodud vaid üldine võimalus sel viisil loomastikku vähem häirida. Samuti on välja toodud jahikoerale mõjuva tugeva heli negatiivne mõju. Samas on eelnõu koostajad jätnud märkimata suurima helisummuti jahipidamises kasutamise riski - tulistamisega kaasneva heliefekti hoiatav ning tähelepanu äratav toime. Inimesed kuulevad laske, see teeb nad tähelepanelikumaks ning nad oskavad hoiduda jahipidamise tsoonist.</p> <p>Meile teadaolevalt ei näe seletuskirjas viidatud Soome jahiregulatsioonid ette üldist õigust kasutada jahipidamisel helisummutit igal pool. Soomes on erinevad regulatsioonid helisummuti kasutamiseks tiheasustusega ja vähemasustusega paikkondades. Osades paikkondades on helisummuti kasutamine jahipidamisel keelatud ka Soomes.</p> <p>Seletuskirjas on välja toodud summutite jahipidamisel kasutamisel lubamise põhjendusena ka tulirelva tagasilöögi vähenemine ja läbi selle lasu täpsuse paranemine helisummuti kasutamisel. Siseministeeriumi hinnangul ei ole need argumendid põhjendatud ega tõsiselt võetavad. Jahimeestele, kes alateadlikult kardavad relva tagasilööki, lasketäpsuse kompenseerimiseks helisummuti püssile kinnitamise soovitamine on arusaamatu ning vastuvõetamatu.</p> <p>Võttes arvesse eeltoodut, oleme seisukohal, et jahitulirelval summuti kasutamise lubamine ei ole otstarbekas ega põhjendatud inimeste turvalisuse aspektist. Tulirelva kasutamine ilma helisummutita on kaugele kosta ning isikud suudavad võimalikust ohust hoiduda. Samuti loob helisummuti reegliteta kasutamine jahipidamisel soodsa pinnase ebaseaduslikuks jahipidamiseks. Leiame, et seletuskirjas ei ole toodud piisavalt mõjukaid argumente selleks, et kaaluda helisummuti kasutamise lubamist jahinduses. Seega teeme ettepaneku antud regulatsioon eelnõust välja tõsta.</p>	

Märkuse esitaja	Märkuse sisu	Märkuse arvesse võtmine või arvestamata jätmise põhjendus
23.Siseministeerium	<p><u>Ettepanek</u></p> <p>Eelnõu § 68 punktis 2 on toodud relvaseaduse § 29 lõike 3 muudatused, millega lisatakse jahipidamiseks ette nähtud relvade loetellu püstol ja revolver. Nõustume püstoli või revolvri kasutamise lubamist püütud väikeuluki surmamiseks. Eelnõu autorid on seletuskirjas välja toonud seisukoha, et väikeuluki surmamiseks on piisava löögijõuga ka ääretulepadruniga laetud püstol või revolver. Õigusselguse huvides teeme ettepaneku eelnõu § 25 lõige 2 sõnastada järgmiselt:</p> <p>„(2) Püütud väikeuluki surmamiseks võib kasutada üksnes ääretulepadrunit kasutavat väiksekaliibrilist püstolit või revolvrit.“</p> <p>Ühtlasi tuleks eelnõus sõnaselgelt sätestada täiskaliibrilise püstoli ja revolvri jahitulirelvana kasutamise keeld. Lähtudes eeltoodust, teeme ettepaneku muuta eelnõu § 68 punkti 2, millega muudetakse relvaseaduse § 29 lõiget 3, täiendades seda pärast sõna „püss“ tekstiosaga „ääretulepadrunit kasutav väiksekaliibriline“.</p>	<p><u>Osaliselt arvestatud</u></p> <p>Seletuskirjas on täiendavalt selgitatud, et ääretulepadrun on kinnipüütud väikeuluki surmamiseks küll piisav, kuid täiskaliibrilise püstoli või revolvri kasutamine tunduvat efektiivsem ja seega põhjustab ulukile vähem piinu.</p>
24.Rahandusministeerium	<p><u>Ettepanek</u></p> <p>Jahiseaduse eelnõu § 1 (seaduse reguleerimisala) kohaselt sätestab jahiseadus muuhulgas tasu jahipidamisõiguse eest. Esmalt – jahiseadus sätestab veel hulga teisigi tasusid ning neist ühe eraldi väljatoomine seaduse reguleerimisala kirjeldamiseks ei ole piisav. Teiseks – eelnõu § 7 lõike 2 kohaselt makstakse jahipidamisõiguse eest tasu kord aastas keskkonnatasude seaduse ja selle alusel kehtestatud õigusaktide järgi. Sisuliselt jahiseadus ainult viitab jahipidamisõiguse tasule ega sätesta tegelikult selle tasu kehtestamise tingimusi ega korda.</p> <p>Jahipidamisõiguse tasu puhul sätestatakse eelnõuga keskkonnatasude seaduse § 12¹ lõikes 3 selle ülem- ja alammäär. Mõistame, et see tasu asendab senise tasu jahipiirkonna kasutamise eest. Eelnõu seletuskirjas peaks olema selgelt välja toodud selle tasu suuruse kujunemise alused ning põhjendus ja mõju riigieelarvele.</p>	<p><u>Arvestatud</u></p>
25.Rahandusministeerium	<p><u>Ettepanek</u></p>	<p><u>Mitte arvestatud</u></p>

Märkuse esitaja	Märkuse sisu	Märkuse arvesse võtmine või arvestamata jätmise põhjendus
um	Jahiluba Eelnõu § 39 lõike 4 kohaselt on jahipiirkonna kasutaja kohustatud kehtiva jahitunnistuse alusel andma jahiloa väikeulukite küttimiseks tasuta. Suurulukite jahiloa ja Keskkonnaameti poolt antava jahiloa eest tasu võtmise küsimus on eelnõus reguleerimata.	Eelnõu kohaselt on jahipiirkonna kasutaja kohustatud oma piirkonna maaomanikele väljastama väikeuluki jahiloa tasuta. Suuruuluki jahiloa osas puudub vajadus sätestada, kas see tuleks anda tasuta või tasu eest. See on jahipiirkonna kasutaja otsustada. Üldreeglina kuuluvad jahiload jahipiirkonna kasutajale. Kui ta ei soovi neid ise realiseerida, võib ta need võõrandada kas tasuta või tasu eest. Mis puudutab Keskkonnaameti poolt jahilubade väljastamist, siis see on reguleeritud eelnõukohase seaduse § 22 lõikega 5, mille kohaselt kehtestab jahiloa hinna aladel, kus jahipidamist korraldab Keskkonnaamet, keskkonnaminister määrusega.
26.Rahandusministeerium	<u>Ettepanek</u> Delegeeritud haldusülesanded. Jahiseaduse eelnõu § 10 võimaldab mõned haldusülesanded delegeerida jahioorganisatsioonidele. Need on jahikoerapassi andmine ja nende üle arvestuse pidamine; jahitunnistuse andmine ja nende üle arvestuse pidamine, jahinduslase koolituse, jahiteooriaeksami ja laskekatse läbiviimise korraldamine; samuti suuruluki laskekatse läbiviimine ja vastava tunnistuse andmine. Siin on meil järgmised märkused: Jahikoerapass Kehtivatest õigusaktidest ega eelnõust ei nähtu, et jahikoerapassi andmise eest peaks isik midagi tasuma. Seda kinnitab ka jahipassi andmiseks volituse saanud Eesti Jahikoerte Tõuühingu kodulehel olev teave ² . Seletuskirjas võiks olla selgitatud, millised kulud sellega riigile kaasnevad. Jahitunnistus	<u>Arvestatud</u> Vt p 3 Eelnõus on sätestatud, et halduslepingu alusel haldusülesannet täitev isik ei saa võtta suuremat tasu, kui on riigilõiv vastava toiminguga eest. Täiendatud on toimingute loetelu, millisel juhul on ette nähtud riigilõivu tasumine või muu tasu vastavalt halduslepingule.

Märkuse esitaja	Märkuse sisu	Märkuse arvesse võtmise või arvestamata jätmise põhjendus
	<p>Eelnõu § 35 lõige 4 sätestab jahitunnistuse eest riigilõivu tasumise kohustuse või haldusülesande delegeerimise korral halduslepingu järgse tasu maksmise kohustuse.</p> <p>Eelnõu § 35 lõige 12 sätestab mõningad jahitunnistuse eest võetava tasu suuruse kujunemise alused (kusjuures ainsana jahiseadusest tulenevatest tasudest) ning viitab, et tasu suurus sätestatakse halduslepinguga. Sarnane konstruktsioon on ka kehtivas seaduses, kuid juhime tähelepanu, et juba varem viidatud Põhiseaduse § 113 kohaselt ei tohi halduslepingu järgi võetav tasu olla suurem kui seaduses sätestatud tasu sama toiminguga eest. Eesti Jahimeeste Seltsile tuleb jahitunnistuse eest tasuda kaks korda suurem tasu kui on sama toiminguga eest riigilõivuseaduse § 97 lõikes 1 ette nähtud riigilõiv. Lisaks on Seltsi kehtestatud tavamäärast kõrgem tasumäär ette nähtud jahitunnistuse kiirkorras väljastamise korral ja isikule, kes ei ole Eesti Jahimeeste Seltsi liige³.</p> <p>Halduslepingu alusel lõivustatud toiminguga eest tasu võtmise kohta andsime seisukoha juba 2009. aasta aprillis⁴. Muudatuse sätestanud eelnõu oli esitatud Riigikogule kiireloomulisena. Oma vastuses märkisime, et kui riik annab oma ülesande halduslepinguga eraõiguslikule juriidilisele isikule üle, siis muutub uus ülesannete täitja ise nende ülesannete täitmise eest vastutavaks ja ta muutub haldusorganiks haldusmenetluse seaduse § 8 tähenduses. Eraõiguslik juriidiline isik aga ei saa riigilõivuseaduse kohaselt olla riigilõivu võtja. Senine praktika on, et sellisel juhul antakse eraõiguslikule juriidilisele isikule õigus võtta tasu riigilõivuseaduses sätestatud riigilõivumäära ulatuses. Me ei toetanud korda, mille järgi tasu arvutamisel võetakse halduslepingus aluseks kõik vastava tunnistuse andja tehtavad kulutused tunnistuse väljastamiseks. Meie ettepanek oli sõnastada jahiseaduse § 29 lõige 10 selliselt, et kui halduslepingu alusel tegutsev isik väljastab jahitunnistusi, on tal õigus võtta jahiloa väljastamise eest tasu,</p>	

³ <http://www.ejs.ee/et/ejsi-teenuste-hinnakiri.html>

⁴ Meie 06.04.2009 kiri nr 1.1-11/4802 vastusena Riigisekretäri 27.03.2009 resolutsioonile nr 1-7/09-01867 jahiseaduse ja halduskoostöö seaduse muutmise seaduse eelnõu (458 SE) kohta seisukoha andmiseks.

Märkuse esitaja	Märkuse sisu	Märkuse arvesse võtmine või arvestamata jätmise põhjendus
	<p>mille suurus ei ületa riigiasutuse poolt jahiloo väljastamise eest võetavat riigilõivumäära. Analoogne kord, kus lõivustatud toimingute tegemine on delegeeritud halduslepinguga mittetulundusühingule, on sätestatud põhiseaduse § 113 kohasena näiteks autoveoseaduse § 14 lõikes 2.</p> <p>Juhime veel tähelepanu sellele, et kadunud jahitunnistuse asendamise korral peab tasumäär olema väiksem kui jahitunnistuse andmisel, kuna tasu ja lõivu suuruse kujunemisele on kehtestatud kulupõhimõte. Jahitunnistuse andmine on haldustoiming, mis eeldab enamate toimingute tegemist kui juba olemasoleva jahitunnistuse kordustrukk.</p> <p>Jahindusalane koolitus, jahiteooriaeksam ning laskekatse- ja suuruluki laskekatse tunnistus</p> <p>Nii kehtivast jahiseadusest kui ka eelnõust tuleneb jahipidamisõigust taotleva isiku kohustus läbida enne jahindusalane koolitus ja jahiteooriaeksam, samuti sooritada laskekatse ja suuruluki laskekatse, mille läbiviimine on delegeeritud jahindusorganisatsioonile. Juhime tähelepanu, et kehtivast seadusest ega jahiseaduse eelnõust ei tulene koolituse, eksami ega laskekatse- või suuruluki laskekatse tunnistuse eest tasu maksmise kohustust.</p> <p>Samas on sarnaste toimingute eest sätestatud tasumäärad avaldatud Eesti Jahimeeste Seltsi kodulehel¹. Hinnakirjas on tasu suuruluki laskekatse tunnistuse eest ning noorjahimehe koolituse eest, mis sisaldab lisaks loengutele ka teooriaeksamitasu, noorjahimehe laskeeksami ja jahitunnistuse väljastamise tasu. Eraldi on tasumäär järeleksami sooritamise eest. Laskekatse sooritamise eest tasu maksmise kohustust hinnakirjast ei tulene.</p> <p>Juhul, kui eelnõus plaanitakse jätkata tänase süsteemiga, palume selgitada, miks viidatud toimingute eest ei ole seaduses tasu maksmise kohustust. Kui analüüsi tulemusel selgub, et tegemist on riikliku maksega, tuleks seaduse tasandil reguleerida ka kohustatud isikutelt tasu võtmise alused ja kord.</p>	

Märkuse esitaja	Märkuse sisu	Märkuse arvesse võtmine või arvestamata jätmise põhjendus
	<p>Praegu on Eesti Jahimeeste Seltsile halduslepinguga nr 18-19/194⁶ delegeeritud järgmised haldusülesanded: jahitunnistuse andmine, jahinduslase koolituse, jahiteooriaeksami ja laskekatse korraldamine; suuruluki laskekatse tunnistuse andmine ja arvestuse pidamine tunnistuste üle, samuti jahijuhataja koolituse ja atesteerimise korraldamine. Halduslepinguga on kokku lepitud, et lepingus nimetatud ülesannete täitmiseks riigieelarvest vahendeid ei eraldata ning ülesannete täitmise rahastamine toimub jahiseaduse alusel võetud tasu arvel. Selts peab jahitunnistuse väljaandmise eest võetava tasu suuruse, samuti suuruluki laskekatse sooritamise, vastava tunnistuse andmise eest ning jahijuhataja atesteerimistunnistuse andmise eest võetavate tasude suuruse kooskõlastama iga-aastaselt ministeeriumiga. Jahinduslase koolituse, jahiteooriaeksami ja laskekatse korraldamise eest tasu võtmist või selle suuruse kooskõlastamist leping ette ei näe.</p> <p>Riigikohus⁷ on Põhiseaduse §i 113 kohaldamisel asunud seisukohale, et avalik-õiguslike rahaliste kohustuste kehtestamise delegeerimine täidesaatvale võimule (siin jahioorganisatsiooniga sõlmitud halduslepingus) võib olla lubatav tingimusel, kui see tuleneb rahalise kohustuse iseloomust ning seadusandja määrab kindlaks diskretsiooni ulatuse, mis võib seisneda tasu alam- ja ülemmäära seadusega sätestamises, tasu suuruse arvestamise aluste kehtestamises vms.</p>	
27.Rahandusministeerium	<p>Ettepanek</p> <p>Eelnõu § 14 lõike 3 järgi antakse jahipiirkonna kasutusõiguse luba tähtajatult. Teeme ettepaneku põhjendada seletuskirjas selle sätte sisu. Õiguskantsler saatis Teile 12. juulil 2010. a märgukirja, milles juhtis tähelepanu, et kehtiva jahiseaduse § 14 lõiked 1 ja 2 ei ole põhiseaduspäraseid. Ta leidis, et jahipiirkonna kasutusõiguse loa andmine sisuliselt 20 aastaks on põhjendamatult pikk. Puuduvad arvutused, mis kinnitaksid väidet, mille järgi jahipiirkonna kasutusõiguse loa tingimuste täitmiseks tehtavad investeeringud tasuks end ära</p>	<p>Mitte arvestatud</p> <p>Praktikas on levinud, et sama jahipiirkond on pikka aega sama jahindusorganisatsiooni kasutada.</p> <p>Eelnõuga on loodud regulatsioon, millega võimaldatatakse maaomanikel kaasa rääkida jahipiirkonna kasutaja määramisel. Kui ilmneb, et kasutusõiguse omaja ja maaomaniku</p>

Märkuse esitaja	Märkuse sisu	Märkuse arvesse võtmine või arvestamata jätmise põhjendus
	üksnes nii pika perioodi jooksul. Nüüd soovitakse piirang kaotada, samas jäetakse sätte eesmärk põhjendamata. Samuti ei selgitata eelnõu § 18 punkti 2 puhul, millistel asjaoludel võib avalik huvi jahipiirkonna kasutusõiguse loa muutmiseks kaaluda üles isiku usalduse.	huvid on vastuolus, on maaomanikel võimalus taotleda jahipiirkonna kasutaja väljavahetamist. Puudub vajadus ja mistahes mõistlik põhjendus, et riik kohustuslikus korras iga 10 või 20 või mistahes muu tähtaja jooksul vahetaks jahipiirkonna kasutaja välja, kui koostöö maaomanike ja jahimeeste vahel toimib ning jahipiirkonna kasutaja täidab seadusega talle pandud ülesanded (ehk toimiva süsteemi lõhkumine).
28.Rahandusministeerium	<u>Ettepanek</u> Läbiva märkusena soovime juhtida tähelepanu asjaolule, et eelnõus jäävad selgusetuks isiku seadusest tulenevate õiguste realiseerimiseks vajalike kohustuste täitmise eest tasu maksmise tingimused ning tasu suuruse kujunemise alused. Palume eelnõus ja seletuskirjas üksikasjalikult välja tuua, milliseid rahalisi kohustusi, millises suuruses, kelle ees ja millise õigusakti alusel peab isik ^a täitma tema jahiseadusest tulenevate õiguste realiseerimiseks. Praegusel kujul ei vasta jahiseaduse eelnõu õigusselguse ega Põhiseaduse §113 seadusereservatsiooni põhimõtetele. Samuti palume täpsemalt selgitada eelnõu rahalist mõju riigieelarvele.	<u>Arvestatud</u> Seletuskirja on täiendatud tasu kujunemise selgitustega.
28.Eesti Ornitoloogiaühing	<u>Ettepanek</u> Eesti Ornitoloogiaühing teeb ettepaneku jahiseaduse eelnõu (12-1074) muutmiseks, et viia see vastavusse Aafrika ja Euraasia rändveelindude kaitse kokkuleppega. Riigikogu võttis 18.06.2008 vastu Aafrika ja Euraasia rändveelindude kaitse kokkuleppega (edaspidi ka AEWA lepe) ühinemise seaduse. <u>Sama seaduse paragrahvis 3 tegi Eesti Vabariik erireservatsiooni, millega kokkuleppe lisa 3 punkti 4.1.4 ei kohaldata veelinnujahi suhtes Eesti Vabariigi territooriumil kuni 2013. aasta 1. jaanuarini.</u> Eelnimetatud punkt käsitleb pliilaskemoona	<u>Arvestatud</u> Eelnõu § 25 lõikest 7 on välja jäetud sõna „veekogul“, seega on keelatud pliihaavli kasutamine veelinnujahil sõltumata kohast.

Märkuse esitaja	Märkuse sisu	Märkuse arvesse võtmine või arvestamata jätmise põhjendus
	<p>kasutamist veelinnujahil märgaladel. Kehtiv sõnastus on järgmine: kokkuleppeosalised püüavad lõpetada pliilaskemoona kasutamise jahil märgaladel võimalikult kiiresti vastavalt enda poolt koostatud ja avaldatud ajakavale.</p> <p>16. juuni 2011 kirjas nr 11-209-cl küsis AEWA Sekretariaat keskkonnaministeeriumilt, mida Eesti on AEWA leppe lisa 3 punkti 4.1.4 täitmiseks teinud. Keskkonnaministeerium vastas 18. augusti 2011 kirjas nr 13-11/4955-2, et ministeerium valmistab ette jahiseaduse muudatust, millega Eesti <u>kavatseb täielikult keelustada (sealhulgas märgaladel) pliilaskemoona kasutamist veelinnujahil alates 1. jaanuarist 2013</u> (<i>At the moment Ministry of the Environment is preparing to change hunting legislation (Hunting Act). Estonia is planning a total ban (including wetlands) of lead shots in waterbird hunting from 1.1.2013</i>).</p> <p>Ministeeriumidevahelisel kooskõlastusringil oleva jahiseaduse eelnõu (eelnõu toimiku number: 12-1074) koosseisus on paragrahvi 25 lõige 7, mille järgi <u>pliihaavli kasutamine veelinnujahil veekogul on keelatud</u>. Seaduseelnõu seletuskiri lõike lisamise eesmärki ega sisu ei selgita. <u>Eesti Ornitoloogiaühing (EOÜ) on seisukohal, et jahiseaduse kavandatav muudatus ei ole kooskõlas AEWA lepingu tingimustega</u>. Samuti on taganetud 2011. a AEWA Sekretariaadile avaldatud kavast keelustada pliilaskemoona kasutamine veelinnujahil, sõltumata jahi toimumise kohast. Eesti Ornitoloogiaühing teeb ettepaneku sõnastada jahiseaduse eelnõu paragrahv 25 lõige 7 järgmiselt: Pliihaavli kasutamine veelinnujahil on keelatud.</p>	
30.Järvamaa Põllumeeste Liit	<p><u>Ettepanek</u></p> <p>§ 5Jahipiirkond.</p> <p>(1)Jahipidamine suurulukitele on lubatud maaomanike poolt moodustatud ja Keskkonnaameti poolt kinnitatud jahipiirkonnas, mille jahimaa pindala ühes ringpiiris on vähemalt 3000 hektarit.</p>	<p><u>Mitte arvestatud</u></p> <p>Nii jahiseaduse eelnõu, kui ka sellele eelnenud Jahinduse Arengukava ettevalmistamise käigus jõudsid osapooled, so maaomanike jahimeeste esindajad kokkuleppele, et jahipiirkonna suurus algab 5000 ha-st.</p>

Märkuse esitaja	Märkuse sisu	Märkuse arvesse võtmine või arvestamata jätmise põhjendus
31.Järvamaa Põllumeeste Liit	<u>Ettepanek</u> § 6. Maaomaniku õigused jahinduses. Maaomanikul on õigus käesoleva seadusega sätestatud ulatuses ja korras: 1)korraldada oma maal jahipidamist; 5)moodustada jahipiirkond.	<u>Arvestatud osaliselt</u> Eelnõu väljatöötamisel jõudsid osapooled kokkuleppele, mille kohaselt moodustab jahipiirkonna ka edaspidi riik. Väikeulukitele jahipidamist korraldab maaomanik.
32.Järvamaa Põllumeeste Liit	<u>Ettepanek</u> § 9. Jahindusnõukogu. Jääb arusaamatuks, mis alusel või kuidas valitakse jahindusnõukogu liikmed?	<u>Selgitus</u> Jahindusnõukogul on kaks osapoolt: maaomanikud ja jahipiirkonna kasutajad. Kuidas ja mil moel nad oma esindajad sinna valivad, on nende otsustada. Jahindusnõukogu moodustab Keskkonnaameti peadirektor, kellele tuleb esindajad edastada ja kes moodustab esindajatest jahindusnõukogu.
33.Järvamaa Põllumeeste Liit	<u>Ettepanek</u> § 12. Jahipiirkonna piiride muutmine. (1)Jahipiirkonna piire muudetakse, kui: 1) jahipiirkonna jahimaa jääb väiksemaks kui 3000 hektarit;	<u>Mitte arvestada</u> Nii jahiseaduse eelnõu, kui ka sellele eelnenud Jahinduse Arengukava ettevalmistamise käigus jõudsid osapooled, so maaomanike jahimeeste esindajad kokkuleppele, et jahipiirkonna suurus algab 5000 ha-st.
34.Järvamaa Põllumeeste Liit	<u>Ettepanek</u> § 14. Jahipiirkonna kasutusõiguse luba. (3)Jahipiirkonna kasutusõiguse luba antakse 5 aastaks. (5)Kui ühe ja sama jahipiirkonna kasutusõiguse saamiseks on esitatud kaks või enam taotlust ja kõik taotlejad ei nõustu nendele ühise kasutusõiguse andmisega, eelistatakse taotlejat, kellel on jahipiirkonna piires suurema pindala ulatuses kokkuleppeid eramaaomanikega jahipidamise korraldamiseks nende kinnisasjal.	<u>Mitte arvestada</u> Ulukiresursi säästliku kasutamise seisukohalt pole lühiajaliste kasutusõiguse lepingud jätkusuutlikud. Samas näeb seadus kasutusõiguse loa lõpetamiseks ette mitmeid võimalusi, mille loetelu on §-s 19. Seega on kasutusõiguse loa lõpetamise aluseks mitte suvaline kuupäev, vaid see, kas kasutaja saab oma ülesannetega hakkama.

Märkuse esitaja	Märkuse sisu	Märkuse arvesse võtmine või arvestamata jätmise põhjendus
35.Järvamaa Põllumeeste Liit	§ 17. Jahipiirkonna kasutusõiguse loa andmine või sellest keeldumine. 4) jahipiirkond on juba kasutusel (väljaarvatud §19 (2) punkt 2).	<u>Mitte arvestatud</u>
37.Järvamaa Põllumeeste Liit	§ 19. Jahipiirkonna kasutusõiguse loa kehtivuse lõppemine või kehtetuks tunnistamine. 2) eramaaomanikud, kellele kuulub vähemalt 50%+1% jahipiirkonna pindalast, on esitanud ühise taotluse jahipiirkonna kasutusõiguse loa kehtetuks tunnistamiseks. 4) jahipiirkonna jahimaa jääb väiksemaks kui 3000 hektarit;	<u>Mitte arvestatud</u> Edaspidi võiks seda kaaluda, praegune osapoolte vaheline kokkulepe seab piirmääraks vähemalt 2/3 pindalast.
38.Järvamaa Põllumeeste Liit	§ 22. Jahipidamine. (6) Jahipidamine suurulukitele on lubatud jahipiirkonnas, mille jahimaa pindala ühes ringpiiris on vähemalt 3000 hektarit, välja arvatud käesoleva seaduse paragrahvi 11 lõikes 3 sätestatud juhul.	<u>Mitte arvestatud</u> Põhjendus vt p 30
39.Järvamaa Põllumeeste Liit	§ 24. Kinnisasja kasutamine jahipidamiseks. (2) Ilma omaniku loata on kinnisasjal jahipidamine keelatud.	<u>Mitte arvestatud</u> Seaduse üks eesmärk on maaomaniku ja jahipiirkonna kasutaja suunamine senisest paremale koostööle, mille tulemusena sõlmitaks leping. Selliste automaatsete keeldude kehtestamine seadusega ei toeta seda eesmärki.
40.Järvamaa Põllumeeste Liit	§ 43. Jahiuluki tekitatud kahju osaline hüvitamine jahipiirkonna kasutaja vahenditest lepingu puudumisel. (1)Käesoleva seaduse § 24 lõikes 1 nimetatud lepingu puudumise korral on kinnisasja omanikul õigus nõuda jahipiirkonna kasutajalt kinnisasjal ulukite poolt tekitatud kahju täies ulatuses kui on esitatud ulukikahjustuste ennetamise teatistes näidatud kohas. (4) Jahipiirkonna kasutaja ei ole kohustatud hüvitama uluksõraliste tekitatud kahju, kui: 1) maaomanik on kirjalikult keelanud jahipidamise oma kinnisasjal ja ei ole esitanud ulukikahjustuste ennetamise teatist jahipiirkonna kasutajale. 2) jätta välja	<u>Mitte arvestatud</u> Kogu kahjude hüvitamise peatükki rakendatakse vaid juhul, kui maaomanik ja piirkonna kasutaja pole sõlminud omavahelist lepingut. Mõlemale osapoolle annab kindlustunde siiski leping, millega sätestatakse nii kahjude kompenseerimise kui muud jahi korraldamisega seotud tingimused.

Märkuse esitaja	Märkuse sisu	Märkuse arvesse võtmine või arvestamata jätmise põhjendus
	3) jätta välja 4) jätta välja 5) jätta välja 6) jätta välja	
41.Jahimeeste Mõttekoda	<p>Uues jahiseaduse eelnõus on kirjas järgnev:</p> <p>§ 19. Jahipiirkonna kasutusõiguse loa kehtivuse lõppemine või kehtetuks tunnistamine</p> <p>(2) Jahipiirkonna kasutusõiguse luba tunnistatakse kehtetuks, kui:</p> <p>2) maaomanikud, kellele kuulub 2/3 jahipiirkonna pindalast, on esitanud ühise taotluse jahipiirkonna kasutusõiguse loa kehtetuks tunnistamiseks;</p> <p>Selle klausliga on tekitatud Uue Jahiseaduse eelnõusse tugev vastuolu Põhiseaduse § 12-ga, kus on kirjas: "Kõik on seaduse ees võrdsed. Kedagi ei tohi diskrimineerida rahvuse, rassi, nahavärvuse, soo, keele, päritolu, usutunnistuse, poliitiliste või muude veendumuste, samuti varalise ja sotsiaalse seisundi või muude asjaolude tõttu."</p> <p>Jahimeeste Mõttekoda leiab, ära märkides ühtlasi ka Erametsaliidu protestiaktisiooni, mis on tegelikkuses kujunenud metsafirmade ja suurmaaomanike protestiaktisiooniks, et eelistataksegi selle Uue Jahiseaduse eelnõu siin kommentaaris viidatud paragraf 19 lg2 punkt kahe alusel suurmaaomanikke tulevaste jahipiirkonna haldajatena tähtajatult nimetatud seaduse kehtima hakates</p>	<p>Selgitus</p> <p>Põhiseaduse säärane tõlgendamine pole asjakohane. Arusaamatuks jääb, milles vastuolu seisneb. Eelnõu autorid on seisukohal, et kirjeldatud vastusolu põhiseaduse § -s12 sätestatud põhimõttega ei ole.</p>
42.Toomas Härm	Jahiseaduse eelnõust puudub jahiõiguse mõiste.	<p>Mitte arvestatud</p> <p>Jahiõiguse mõiste seaduses pole vajalik.</p>
43.Toomas Härm	Eesti Vabariigi põhiseaduse pr.32 alusel on igalühel õigus enda omandit vabalt vallata, kasutada ja käsutada. Seega tuleks Jahiseaduse eelnõu pr.11 lg.2 ja pr.14 lg.2 kehtestatud piirangud, millega riik moodustab jahipiirkonna ja otsustab jahipiirkonna kasutaja üle, lugeda maaomaniku	<p>Mitte arvestatud</p> <p>Juhime tähelepanu, et sama paragrahv lubab sätestada seadusega kitsendusi üldistest huvidest lähtuvalt (PS § 32 lg 2). Kuna meie</p>

Märkuse esitaja	Märkuse sisu	Märkuse arvesse võtmine või arvestamata jätmise põhjendus
	jaoks ebaoproportsionaalseteks ja põhjendamatult suurteks piiranguteks.	kõigi üldine huvi on suurulukite populatsiooni säilitamine, moodustatakse nende majandamiseks jahipiirkonnad. Samas sätestab seadus need võimalused, kuidas maaomanikud saaksid jahipiirkonna kasutajaks.
44.Toomas Härm	Jahiseaduse eelnõu peatükist 6 Jahiuluki tekitatud kahju hüvitamine puudub täielikult maaparandussüsteemide korrashoiu ja taastamisega seotud kulutuste kompenseerimise mehhanism ja hüvitiste suurused (puudutab kopra poolt tekitatud kahjustusi kuivenduskraavidele ja дренаazisüsteemidele). Põllu- ja metsakultuuride kahjustuste kompenseerimise kord on kohmakas ja kahjutasud ebanormaalselt väikesed. Seega tuleb Jahiseaduse eelnõu peatükk 6 lugeda ebaõnnestunuks ja puudulikuks.	<u>Mitte arvestatud</u> Eelnõu kohaselt korraldab väikeuluki jahti oma maal maaomanik. Kobras on väikeuluk ja jahipidamine temale toimub üldistest reeglitest lähtuvalt. Seega on maaomanikule antud kõik õigused ka kopra arvukuse reguleerimiseks. Peatükk 6 sätestab maaomaniku ja jahirentniku kohustused, kui nad pole sõlminud eelnevat lepet ja kui ilmnevad suursõraliste kahjud.
45.Peep Põntson	Jahipidamise õigus peab kuuluma maaomanikele ja JS tuleb sätestada et jahirentnikul on kohustus sõlmida kirjalikud lepingud maaomanikega. Muuta uut JS-i nii, et jahipidamise õigus on KÕIGI ulukite osas maaomanikul ja selle õiguse annab maaomanik jahirentnikule. Lõpetada jahikasutusõiguse load hiljemalt 01.apr.2013.a, sest need on Põhiseadusega vastuolus. Tühistada kõik KKA poolt ilma maaomanike kirjalike nõusolekuteta antud jahikasutusõiguse load.	<u>Mitte arvestatud</u> Sisuliselt kuulub väikeulukite jahipidamisõigus eelnõu järgi maaomanikele. Suurulukitele, kes vajavad elamiseks suuremat territooriumi, kehtestatakse üldistest huvidest lähtuvalt jahipiirkonnad.
46.Peep Põntson	Jahiõigust peab rentima maaomanik	<u>Mitte arvestatud</u> Suurulukitele teeb seda üldistest huvidest lähtuvalt riik.
47.Peep Põntson	Ulukid kuuluvad riigile. Uues JS-s sätestada KKAle ulukikahj fiks Metsaregistri vastavas moodulis. See täiendab Riigi teostatvate	<u>Mitte arvestatud</u> Jahiulukid on peremehetu vara.

Märkuse esitaja	Märkuse sisu	Märkuse arvesse võtmine või arvestamata jätmise põhjendus
	inventuuride käigus kogutud ulukikahj infot.	
48.Peep Põntson	Jahimaakorralduskavade koostamine lõpetada. Olemasolevate kavade kasutamise asemel tuleb ulukite laskeliimitide määramine maaomanike ja riigi (KKA) poolt arvestades populats vajalikku min arvu ja ulukikahj hulka.	Selgitus Jahimaakorralduskavasid ei koostata juba mitmeid aastaid ja uue seadusega ei plaanita neid koostama hakata.
48.Peep Põntson	Jahindusnõukogu moodustatakse maakonna kohta, selles moodustavad enamuse riigi esindajad (KKA) ja maaomanikud. Nõukogus peab riik tagama ulukite min arvu ja maaomanikud määravad laskeliimiidi, et vältida ulukikahj. Jahirentniku esindaja ülesanne on avaldada arvamust ja saada infot.	Selgitus Jahindusnõukogus on eelnõu järgi otsustajaks siiski maaomanike ja jahipiirkonna kasutajate esindajad, kes teevad ettepaneku keskkonnaametile oma pädevuse piires.
	Teistkordsel kooskõlastamisel esitatud märkused	
49. Põllumajandusmini steerium	Jätkuvalt ei ole saavutatud kokkulepet jahimeeste ja maaomanike vahel ning esitatud eelnõuga ei ole rahul ei jahimehed ega maaomanikud	Mitte arvestatud KeM seisukohal, et kokkulepped on piisavad
50. Põllumajandusmini steerium	Eelnõu § 14 lõike 1 kohaselt on jahipiirkonna kasutusõiguse luba õigus saada vaid Eestis registreeritud juriidilisel isikul ning riigiasutusel. Eelnõu seletuskirjas oleva selgituse kohaselt säilitab selline muudatus traditsioonilise jahipiirkonna ühise majandamise ja suurulukite ühisjahi ning jahipidamisvõimaluse võimalikult paljudele jahimeestele. Selline selgitus tekitab küsimuse, miks eristatakse ettevõtlusvabaduse andmisel juriidilisi ja füüsilisi isikuid? Põllumajandusministeerium, jäädes oma eelmises kirjas esitatud seisukoha juurde, ootab analüüsi sellise kitsenduse kooskõla kohta Eesti Vabariigi Põhiseadusega.	Mitte arvestatud KeM on seisukohal, et selline lahendus on parim. Jahipiirkonna kasutusõiguse loa andmisega juriidilisele isikule tagatakse paremini jahipiirkonna kasutajale seadusega pandud kohustuste täitmine. Lisaks juhime tähelepanu, et vaatama seadusega sellise võimaluse olemasolule ei ole taasiseseisvunud Eesti jahinduse ajaloo jooksul praktikas kordagi kasutusõiguse luba taotlenud füüsiline isik.
52. Põllumajandusmini steerium	Oma eelmises kirjas juhtis Põllumajandusministeerium tähelepanu asjaolule, et lisaks eelnõu § 43 lõikes 1 nimetatud teraviljale, kartulile, söödajuurviljale ja köögiviljale liigitatakse komisjoni määruse (EÜ) nr 1200/2009, millega	Mitte arvestatud Nii metsakultuuridele kui põllumajanduskultuuridele tekitatud kahju

Märkuse esitaja	Märkuse sisu	Märkuse arvesse võtmine või arvestamata jätmise põhjendus
	<p>rakendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 1166/2008, mis käsitleb põllumajandusettevõtete struktuuriuuringuid ja põllumajanduslike tootmismeetodite uuringut, loomühikute koefitsientide ja karakteristikute määratluste osas (ELT L 329, 15.12.2009, lk 1–28), kohaselt põllumajanduskultuurideks ka kaunviljad, tehnilised kultuurid, avamaal kasvatatavad köögiviljad ja marjad, lilled ja dekoratiivtaimed, haljassööda taimed, muud põllukultuurid ja kesa, lisaks püsirohuma, puuvilja- ja marjaistandikud ning puukoolid. Ühtlasi tegi Põllumajandusministeerium ettepaneku kehtestada asjakohane põllumajanduskultuuride loetelu eelnõu § 43 lõike 3 alusel kehtestatavas rakendusaktis. Teistkordselt kooskõlastamiseks esitatud eelnõu § 42 lõikes 1 on kasutatud üldmõistet põllumajanduskultuurid ning sama paragrahvi lõike 3 kohaselt kehtestab kahju hindamise alused ja meetodika, hüvitatavate põllumajanduskultuuride nimekirja, nõuded hindamisaktile, kahju hüvitamise täpsustatud ulatuse ja hüvitamise korra keskkonnaminister määrusega. Eelnõu seletuskirja kohaselt hüvitatakse ainult teravilja, kartuli, söödajuurvilja ja köögivilja kahjustused. Arvestades, et eelnõu seletuskirjas on väga detailselt kirjeldatud jahiulukite poolt kahjustatavaid puuliike ning neile tekitatud kahjustuste hüvitamise korda, peame vajalikuks võrdsetel alustel ja mahus detailselt lahti kirjutada ka võimalik jahiulukite poolt tekitatud kahju põllumajanduskultuuridele.</p>	<p>hüvitamise täpsustatud alused sätestatakse määrusega. Asjaolu, et metsale tekitatud kahju on eelnõu seletuskirjas detailsemalt reguleeritud, ei tähenda veel, et määru sees samamoodi saab olema. Seletuskiri ei ole õigusakt.</p> <p>Määruse väljatöötamisse kaasatakse ka Põllumajandusministeerium kui pädev asutus põllumajanduskultuuridele tekitatud kahju hindamise põhimõtete väljatöötamisel</p>
53. Põllumajandusministeerium	<p>Juhime Teie tähelepanu veelkord asjaolule, et riiklike vahendite kasutamisel jahiulukite poolt tekitatud põllumajandustootjale kahju hüvitamisel rakenduvad põllumajandustootjatele kohalduvad riigiabi reeglid. Juhul, kui riigiabi luba uluksõraliste kahju hüvitamiseks ei ole, on riigil võimalik hüvitist maksta ettevõtjatele (sh FIE-d) üksnes vähese tähtsusega abina, füüsilistele isikutele hüvitise maksmise korral ei tule riigiabi reegleid järgida. Vähese tähtsusega abi maksmist põllumajandustootjatele reguleerib komisjoni määrus (EÜ) nr 1535/2007, mille alusel makstakse ka looduskaitseaduse alusel loomakahju hüvitist. Vähese tähtsusega abi piirmäär põllumajandustootja kohta on 7500 eurot kolmeks majandusaastaks ning Eesti riigile 3 502 500 eurot kolmeks kalendriaastaks. Piirmäära sisse</p>	<p>Selgitus</p> <p>KeM on teadlik vähese tähtsusega abi andmise reeglite ja regulatsioon kehtestamisel sellega arvestanud.</p>

Märkuse esitaja	Märkuse sisu	Märkuse arvesse võtmine või arvestamata jätmise põhjendus
	arvestatakse kõikide asutuste antud põllumajanduslik vähese tähtsusega abi (peamised abi andjad on Maaelu Edendamise SA, Keskkonnaamet, Töötukassa), piirmäära kontrollimine toimub põllumajandusliku vähese tähtsusega abi keskregistri kaudu. Täiendavat teavet põllumajanduslikust vähese tähtsusega abist saab Põllumajandusministeeriumi veebilehelt www.agri.ee/vahese-tahtsusega-abi .	
54. Rahandusministeerium	Eelnõust jääb ebaselgeks, millised jahindusega seotud tasud/riigilõivud sätestatakse: kes on kohustatud maksma?; mille alusel, millal ja kuidas makstakse?; kuhu tasu laekub? Palume kaaluda võimalust lisada eelnõu seletuskirjale selguse huvides tabel või ülevaade kõikide jahindusega seotud tasude/riigilõivude kohaldamisest.	Mitte arvestatud Eelnõus on selgelt välja toodud, millistel juhtudel tuleb tasuda riigilõiv või kui ülesanne on antud lepinguga üle haldusorganile, siis tasu.
55. Rahandusministeerium	Endiselt on eelnõus reguleerimata suurulukite jahiloo eest tasu võtmise küsimus. Tegemist on tasuga riikliku ressursi kasutamise eest, mille võtmise aluseid ja korda, samuti tasu määra kujundamist ei ole õiguspärane allutada eraõigusliku juriidilise isiku suvale. Eraõiguslikule juriidilisele isikule seadusega reguleerimata tingimustel ulukijahi jahiõiguse laialijagamise otsustamine ei võimalda vastava riikliku ressursi õiglast jaotamist. Palume seletuskirjas välja tuua, millistel õiguslikel kaalutlustel on jäetud reguleerimata suuruluki jahiloo tasu küsimus ning tõstetud jahipiirkonna kasutusõiguse loa ja jahipiirkonna piiride muutmise taotluse läbivaatamise eest võetava riigilõivu määr viiekordseks. Riigilõivuseaduse § 4 lõige 2 kohustab lõivumäära kehtestama lähtuvalt toimingute tegemisega kaasnevatest kuludest. Riiklikke rahalisi kohustusi ei saa seada ega seadmata jätta või olemasolevaid tõsta viiekordseks ilma põhjenduseta ega kulude või tulude analüüsita. Tabeli punktist 25 jääb selgusetuks, miks peab jääma jahipiirkonna kasutaja otsustada suuruluki jahiloo andmise eest tasu võtmine. Mainite vastuses, et üldreeglina kuuluvad jahiload jahipiirkonna kasutajale ning ta võib neid võõrandada vastavalt oma tahtmisele. Lisaks mainite, et Keskkonnaamet väljastab jahilube. Palume selgitada olukorda, kus	Mitte arvestatud Rõhutame, et jahiloo eest makstav tasu ei ole ressursikasutuse tasu . Seda, millist tasu võtab eraõiguslik juriidiline isik jahiloo eest, ei pea seadusega reguleerima. Piiriks on üksnes seadusega sätestatud riigilõiv, mis lähtub loa andmiseks vajalikest kulutustest.

Märkuse esitaja	Märkuse sisu	Märkuse arvesse võtmine või arvestamata jätmise põhjendus
	<p>jahipiirkonna kasutajale ja jahipiirkonna kasutaja välisele jahipidamiseõigusega isikule võivad kohalduda erinevad suuruluki jahiloa andmise tasud? Juhime tähelepanu vajadusele analüüsida nimetatud loa andmisele piirmäärade seadmist eesmärgiga välistada jahipiirkonna kasutaja omavoli ja rikastumist riigile kuuluvale loodusressursile ligipääsul.</p> <p>Eelnõu § 7 selgituses on märgitud, et tõenäoliselt väheneb riigile makstava tasu suurus. Palume tuua välja, kui suur on vähenemine ja mis on selle põhjus/eesmärk ning analüüsida võimalust, kus riigile makstava tasu suurus ei vähene. Palume põhjendada, miks on lähtutud eeldusest, et riigi loodusressurss on liiga kallilt maksustatud.</p>	
56. Rahandusministeerium	<p>Seletuskirjast ei selgu, kas olete kaalunud jahipiirkonna kasutusõiguse andmist reguleerida halduslepinguga. Kui jahipiirkonna kasutusõiguse loa omaja hakkab korraldama jahipiirkonnas jahti, siis kas ei oleks mõistlik seda õigussuhet määrata konkreetse halduslepinguga. Tähtajatult antud jahipiirkonna kasutusõigus ja sisuliselt ebaselge regulatsioon jahipiirkonna kasutusõiguse loa omaja vahetumisel ei pruugi tagada jahiulukivaru säilitamist taastusvaruna võimalikult suurele arvule isikutele. Palume seletuskirjas põhjendada, miks ei kaalutud halduslepingu regulatsiooni ning lähtuti vajadusest kehtestada sisuliselt tasuta ja tähtajatult juriidilisele isikule võimalus riigi loodusressursside jagamise korraldamisel. Kas regulatsiooni väljatöötamisel kaalusite lõivu kui kontsessioonimakse kehtestamist, kus makse suurus näiteks ühe aasta jooksul vastaks jahipiirkonna kasutusõiguse kui piiratud ressursi kasutamise väärtusele?</p>	<p>Selgitus</p> <p>Jahipiirkonna kasutusõiguse andmist halduslepinguga ei ole kaalutud ja eelnõu ettevalmistajad ei pea seda ka vajalikuks.</p>
57. Siseministeerium	<p>Eelnõu 6. peatükk sätestab jahimehe vastutuse maaomaniku ees, mis on võrreldes praeguse regulatsiooniga muutunud oluliselt suuremaks. Nagu ka 1.10.12 kirjas märkisime, ei saa jääda lootma pelgalt oletusele, et jahimehed ja maaomanikud hakkavad sõlmima omavahel lepinguid ning seaduses sätestatud regulatsioon jääb pigem erandlikuks. Nimetatud mehhanism on liialt jäik ning ei võimalda jahiseltsil planeerida oma eelarvet ning võib tuua ootamatuid ning suuremahulisi kulutusi. Teen ettepaneku kohaldada solidaarset vastutust läbi fondi, kuhu saavad teha sissemakset nii</p>	<p>Mitte arvestatud</p> <p>Ei pea põhjendatuks eraldi fondi loomist kahjude hüvitamiseks. Eesmärk on siiski luua eeldused maaomanike ja jahimeeste omavaheliseks koostööks. Leiame, et pooltevahelised kokkulepped lepinguga on hea lahendus.</p>

Märkuse esitaja	Märkuse sisu	Märkuse arvesse võtmine või arvestamata jätmise põhjendus
	maaomanikud, jahimehed kui ka riik. Metoodika, mille järgi hakkab toimuma kompenseerimine, peaks kehtestama keskkonnaminister.	
58. Siseministeerium	Eelnõu § 29 lõikes 5 on nimetatud jahijuhataja kohustused. Need on erioskused. Kehtivas seaduses nõutakse jahijuhatajalt vastava koolituse ja atesteerimise läbimist, mille alusel väljastatakse ka vastav tõend. Eelnõu kohaselt võib jahijuhatajaks olla iga jahimees. Kuna kohustuste hulka kuulub näiteks vajalike abinõude tarvituselevõtt õnnetuste korral, teen ettepaneku säilitada olemasolev eriregulatsioon jahijuhataja osas.	Mitte arvestatud Jahijuhatajana tegutsemiseks vajalikud oskused on kontrollitud jahiloa, aga ka relvaloa väljastamisel. Tegemist ei ole erioskustega.
59. Kaitseministeerium	Eelnõu § 7 lg 2 - eelnõus sätestate, et jahipidamisõiguse eest makstakse tasu kord aastas keskkonnatasude seaduse (edaspidi KeTS) ja selle alusel kehtestatud õigusaktide järgi. Samas sätestate eelnõu § 64 punktiga 7 tehtavas KeTS muudatuses, et tasu makstakse enne jahipidamisõiguse realiseerima asumist. Kaitseministeeriumi arvates on sätted omavahel vastuolus. Leiame, et selgem on KeTSi tehtav muudatus, sest nt jahilube võib maaomanik aasta jooksul saada mitmeid, sealhulgas erinevatelt jahipiirkondadelt. Samuti võib jahimees omada jahipidamise õigust mitmes piirkonnas ja realiseerida neid õigusi erineval ajal. Eelnõu kohaselt aga võib piirduda vaid ühekordse tasuga, olenemata lubade arvust. Sellisel juhul tõusetub küsimus kas ühes piirkonnas jahipidamisõiguse eest tasumine vabastab kohustusest tasuda teises piirkonnas saadava õiguse eest, sest eelnõu § 7 lõike 2 mõtet järgides võiks eeldada üleriigilist tasu.	Selgitus Riiklik ressursikasutuse tasu on eelnõu §-s 8 nimetatud üks kord aastas makstav tasu jahipidamisõiguse eest. Eelnõu kohaselt ei ole ressursikasutuse tasu seotud sellega, mitu jahiluba jahimees aastas kasutab.
60. Kaitseministeerium	Eelnõu § 23 lg 6 – eelnõu kohaselt ei laiene mootor- või maastikusõidukiga uluki tagaajamise, mootor- või maastikusõidukist uluki laskmise või mootor- või maastikusõiduki muul viisil uluki laskmiseks kasutamise keeld veelinnu-, kopra- ega mingijahile seisva mootoriga veesõidukist. Juhime tähelepanu, et liiklusseaduse kohaselt on mootorsõidukiks vaid teel liikumiseks ettenähtud ja mootori jõul liikuv sõiduk. Seega veesõiduk ei ole mootorsõiduk liiklusseaduse tähenduses. Seega jääb eelnõust selgustetuks, millise sõiduki osas erandit teha soovitakse ja kas jahipidamise eesmärgil on õigus sõita mootor- või maastikusõidukiga veekogusse.	Arvestatud Eelnõu vastavalt korrigeeritud

Märkuse esitaja	Märkuse sisu	Märkuse arvesse võtmine või arvestamata jätmise põhjendus
61. Kaitseministeerium	Eelnõu § 33 lg 1 p 2 – eelnõu kohaselt on üheks jahipidamise dokumendiks jahiluba. Samas eelnõu § 64 punktiga 1 KeTSis tehtava muudatuse kohaselt on keskkonnaloaks, st vastavalt KeTS § 3 lg 2 punktile 5 jahipidamise õigust tõendavaks dokumendiks jahiluba koos jahipidamisõiguse tasu maksmist tõendava dokumendi või elektroonilise kinnitusega selle kohta. Palume eelnõu ja KeTS viia omavahel kooskõlla.	Mitte arvestatud Eelnõu ettevalmistajad vastuolu ei näe
62. Kaitseministeerium	Eelnõu § 38 lg 2 – eelnõu kohaselt on jahilubadeks suur- ja väikeuluki jahiluba. Samas § 39, milles käsitletakse jahiloa täitmist uluki tabamisel, sätestab jahiloa täitmise tingimused vaid suuruluki tabamise korral. Eelnõus puudub regulatsioon väikeuluki loa märkimiseks, eriti arvestades olukorda, kus paljud jahipidajad ei ole seotud jahipiirkonna kasutajaga vaid kinnisasja omanikuga. Leiame, et antud juhul on vajalik õiguste ja kohustuste täpsem regulatsioon sätestada seaduses.	Mitte arvestatud Jahiloa märkimine väikeulukile peetava jahi korral on reguleeritud eelnõukohase seaduse § 39 lõike 1 punktis 1
63. Kaitseministeerium	Eelnõu § 38 lg 4 - eelnõust ei selgu, milline on maaomaniku kütamise ulatus. Vastavalt sättele annab maaomanikule jahiloa jahipiirkonna kasutaja. Puudub selge keeld, et maaomanik või tema määratud isik ei või väljuda väikeuluki kütamisel oma kinnisasja piirest. Tõusetub küsimus, kas maaomanik võib pidada jahti koprale, kes tegutseb naaberkinnisasjal, kuid kelle tegevuse mõju võib ulatuda ka jahiluba omava maaomaniku kinnisasjale. Samuti, kas maaomanik võib kütida jahipiirkonnaga piirneval merealal veelinde jne. Eelnõu § 38 lg 6 punktis 6 on sätestatud küll kohustus märkida jahiloale ala, kus jahipidamine on lubatud, samas nimetatud paragrahvi lg 3 punktist 2 võib eeldada, et alaks antud juhul saab olla vaid jahipiirkond. Kaitseministeerium on seisukohal, et täpsustus on vajalik tagamaks kõigi maaomanike võrdset õigust oma kinnisasjal toimiva korraldamiseks, kuivõrd jahipiirkonna omanikule antud õigus ei laiene piirkonnas olevatele maaomanikele ning ühele isikule maaomandist tulenev õigus ei anna talle õigust seda realiseerida teise maaomaniku samaväärse õiguse arvelt. Seda isegi juhul, kui teine maaomanik jahti pidada ei soovi. Samuti on piirang vajalik tagamaks jahipiirkonna kasutaja ainuõigust pidada jahti kogu jahipiirkonnas, st mitmel kinnisasjal.	Mitte arvestatud Maaomaniku õigused jahti korraldada on reguleeritud eelnõukohase seaduse §-ga 6, mille kohaselt on tal õigus korraldada jahipidamist oma kinnisasja piires.

Märkuse esitaja	Märkuse sisu	Märkuse arvesse võtmine või arvestamata jätmise põhjendus
64. Kaitseministeerium	<p>Eelnõu § 40 lõige 3 – eelnõu kohaselt ei nõuta välisriigi kodanikult laskekatse sooritamist kui talle on välisriigis väljastatud perioodilise suuruluki laskekatse sooritamist kinnitav tunnistus, mille kehtivus ei ületa eelnõu § 40 lõikes 4 sätestatud tähtaega. Sätte juures jääb arusaamatuks, kas luba ei kehti üldse või luba ei kehti osas, mis ületab kahte aastat loa väljaandmisest arvates. Eelnõu kohaselt ei saaks nt 10 päeva tagasi välisriigis laskekatse sooritanud isik oma tunnistust kasutada, kui selle kehtivusaeg on 3 aastat. Samuti ei ole välistatud olukord, kus laskekatse sooritamise tunnistust pikendatakse laskekatse sooritamise järel, kas sellisel juhul ei ole võimalik välisriigi tunnistust Eestis üldse kasutada. Teeme ettepaneku sõnastada sätte lõpp järgmiselt „...kinnitav tunnistus ja viimase laskekatse sooritamise ei ole möödunud rohkem kui kaks aastat.“.</p> <p>Juhime tähelepanu, et välismaalaste seaduse § 3 kohaselt isik, kes ei ole Eesti kodanik on välismaalane. Samas sätte kohaselt on küsitav, kuidas sätet rakendatakse topeltkodakondsuse korral või välisriigis elavate Eesti kodanike suhtes - kas nad ei või kasutada välisriigis välja antud luba? Leiame, et antud juhul oleks täpsem mõiste „Välisriigis elavalt isikult“. Samuti on küsimus, kas arvestatakse kõiki välisriike (nt Hiina ja Keenia) või kitsamat riikide loetelu (nt Euroopa Majandusühendus). Palume eelnõu üle vaadata ja vajadusel täpsustada.</p>	<p>Arvestatud</p> <p>Eelnõu on vastavalt korrigeeritud</p>
65. Kaitseministeerium	<p>Eelnõu § 42 lg 4 – eelnõu sätestab asjaolud, mille esinemisel puudub jahipiirkonna kasutajal kohustus hüvitada uluksõraliste tekitatud kahju. Sama paragrahvi lõike 2 kohaselt peab maaomanik koostama ulukikahjustuste ennetamise teatise, millega näitab ära kaitseabinõud, mida rakendab kahjustuste vältimiseks. Lõikes 4 aga puudub jahipiirkonna kasutajal võimalus keelduda kahju hüvitamisest, kui maaomanik ei ole teatistes näidanud meetmeid rakendanud. Teeme ettepaneku lisada lõikesse 4 punkt, mille kohaselt ei ole kohustust hüvitada kahju, kui maaomanik ei rakendanud lõikes 2 sätestatud teatistes näidatud kaitseabinõusid.</p>	<p>Arvestatud</p> <p>Eelnõu § 42 lõiget 4 on täiendatud vastava punktiga (p 7).</p>
66. Kaitseministeerium	<p>Eelnõu § 66 p 1- eelnõuga muudetakse relvaseadust ja asendatakse mõiste „jahipüss“ mõistega „jahitulirelv“. Eelnõu kohaselt on jahitulirelv põhiliselt</p>	<p>Arvestatud</p>

Märkuse esitaja	Märkuse sisu	Märkuse arvesse võtmine või arvestamata jätmise põhjendus
	jahipidamiseks ettenähtud püss, püstol või revolver. Sõnastusest ja seletuskirjast jääb selgustetuks millisteks juhtudeks veel võib jahitulirelva soetada. Teeme ettepaneku jätta eelnõust välja sõna „põhiliselt“ või sätestada selgelt eesmärgid, milleks jahitulirelva võib soetada. Leiame, et tulirelva, kui kõrgendatud ohuallika juures on oluline kasutusala selge piiritlemine.	
67. Kaitseministeerium	Eelnõu § 67 p 1 – riigilõivuseaduse muudatuse kohaselt tuleb jahitunnistuse andmise taotluse läbivaatamise eest tasuda riigilõivu. Eelnõu kohaselt aga on võimalik, et jahitunnistuse annab halduslepingu sõlminud isik ja sellisel juhul võib ta võtta tasu avalduse läbivaatamise eest ja riigilõivu ei pea tasuma. Palume eelnõud omavahel viia kooskõlla ning sätestada riigilõivu seaduses, et riigilõiv tuleb tasuda, kui puudub halduslepingu alusel avaldust läbivaatav asutus. Sama märkus ka riigilõivu seaduse § 971 kohta.	Mitte arvestatud Riigilõivu võtjaks on riigilõivuseaduse § 6 kohaselt riigi- või kohaliku omavalitsuse asutus. Seega saab jahiseaduses sätestatud toimingute eest riigilõivu võtta juhul, kui toimingu tegijaks on eespool nimetatud asutus. Eraõigusliku isiku tehtava toimingu korral on ette nähtud muu tasu maksmine, kui toimingu tegija on seda ette näinud
68. Kaitseministeerium	Eelnõus kasutatakse läbivalt samatähenduslikult mõisteid jahirelv ja jahitulirelv, palume eelõus mõistete kasutamine üle vaadata.	Arvestatud
69. Kaitseministeerium	Eelnõust ei selgu, kas jahipiirkonna kasutaja peab jahiloa väljastama kõigile piirkonna kinnisasjaomanikele, sõltumata kinnisasja suurusest. Kaitseministeeriumi hinnangul on vajalik ka siin osaliste kriteeriumite ettenägemine. Leiame, et ei ole mõistlik anda jahiluba väikeste kinnisasjade omanikele. Kehtiva jahiseaduse kohaselt võib kinnisasjal jahti pidada, kui see on suurem kui 20 hektarit. Piirangu eelnõust välja jätmise kohta puudub selgitus.	Mitte arvestatud Ei pea põhjendatuks piirata maaomaniku jahiõigust kinnisasja suurusega.